

Fremsat den 15. november 2018 af miljø- og fødevareministeren (Jakob Ellemann-Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om jagt og vildtforvaltning og straffeloven

(Kommunal adgang til at begrænse sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer ved udlagte badeområder, straffeskærpelse for visse overtrædelser af CITES-regler og udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 5 vedtage forskrifter, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigtsejlende fartøjer forbydes helt eller delvis i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen offentliggør vedtagne forskrifter efter stk. 3.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter efter stk. 3, herunder om disses indhold, om straf, forudgående høring af politiet, inddragelse af offentligheden samt om offentliggørelse af vedtagne forskrifter f.eks. ved skiltning eller på kommunalbestyrelsens hjemmeside.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

2. I § 29, stk. 3, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 5«.

3. I § 89, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »bestemmelser i reglerne«: »eller forskrifter udstedt i medfør af § 29, stk. 3«.

4. I § 89, stk. 3, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»For overtrædelse af forskrifter efter § 29, stk. 3, kan der alene fastsættes straf af bøde.

For overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger kan

det dog under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år.«

§ 2

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »vildt,«: »herunder rovfugle og ugler,«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 20. september 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 196 indsættes i 21. kapitel:

»§ 196 a. Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpene omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter. Som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og

- 1) der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller
- 2) overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. marts 2019.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets hovedpunkter*
 - 2.1. *Naturbeskyttelsesloven - begrænsning af sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.1.3. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Forhøjelse af strafferammen for ulovlig handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf*
 - 2.2.1. *Gældende ret - naturbeskyttelsesloven og straffeloven*
 - 2.2.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.2.3. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Jagt- og vildtforvaltningsloven – hold af rovfugle og ugler*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser*
 - 2.3.3. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med dette lovforslag ønsker regeringen at gennemføre tre forskellige initiativer:

For det første skal en lovændring supplere de muligheder, som politikredsene i samarbejde med kommunalbestyrelsen i dag har i medfør af ordensbekendtgørelsen for at regulere sejlads med vandscootere, speedbåde m.m. Med forslaget kan kommunalbestyrelsen på eget initiativ fastsætte lokale forskrifter om forbud mod sejlads for at varetage hensyn til bl.a. badegæsterne ved strande i badesæsonen, dvs. på de tidspunkter og de steder, hvor der erfaringsmæssigt er mange badende og besøgende. Kommunalbestyrelsen kan dermed tilgodese befolkningens friluftsliv og mulighed for at opholde sig på og bade fra strande i den fastsatte periode af året. Der er tale om opfølgning på en beretning fra Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg over beslutningsforslag B 42 fremsat i Folketingsåret 2017/2018 af Dansk Folkeparti,

hvorefter et enigt udvalg opfordrer regeringen til at fremsætte et lovforslag, der giver kommunalbestyrelser mulighed for at begrænse sejlads med bl.a. vandscootere, jetski og lignende hurtigtgående fartøjer.

Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen får beføjelse til at vedtage forskrifter om begrænsning af ikkeerhvervs-mæssig sejlads på havet tæt på kysten med visse hurtigtsejlende fartøjer i badesæsonen ved områder udlagt til badeformål. Forslaget til ændring af naturbeskyttelsesloven skal supplere den række af initiativer i den såkaldte "vandscooterpakke", der er gennemført på Erhvervsministeriets og Justitsministeriets område med det formål at skærpe kravene til sejlads med vandscootere m.v. Skærperne sker som følge af en ulykke i Københavns Havn i 2017, hvor to personer afgik ved døden efter at være blevet påsejlet af en vandscooter. Der er blandt andet indført krav om speedbådsførerbevis, vandscooterbevis og om obligatorisk ansvarsforsikring.

For det andet følger lovforslaget op på en politisk aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti forud for Folketingets vedtagelse af forslaget til Finanslov 2018 om at skærpe straffen for visse forbrydelser relateret til handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf.

Strafskærper foreslås i såvel naturbeskyttelsesloven som straffeloven og kommer til at finde anvendelse ved overtrædelse af reglerne om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf, dvs. overtrædelser, der fremgår af bekendtgørelsen om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), jf. Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016. Med lovforslaget lægges der op til, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til efter naturbeskyttelsesloven at fastsætte regler, hvorefter strafferammen for sådanne overtrædelser kan fastsættes til fængsel i indtil 2 år. Strafskærper tænkes navnlig at finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om skærpende omstændigheder som grov eller gentagen organiseret handel.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at indsætte en bestemmelse i straffeloven, hvorefter handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf, dvs. truede arter, der er beskyttet af særlige regler, under særligt skærpende omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller hvor overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.

For det tredje ønsker regeringen, at der i forlængelse af den nye adgang til at udøve jagt ved brug af rovfugle, der blev indført med en ændring af jagt- og vildtforvaltningsloven i 2017, jf. lov nr. 1553 af 19. december 2017, skabes hjemmel til at ændre reglerne om hold af rovfugle og ugler, således at det i to nærmere bestemte tilfælde bliver muligt at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler.

Endelig ønskes mulighed for at forenkle administrationen af de gældende regler i fugleholds bekendtgørelsen med henblik på at muliggøre en hurtigere og mere smidig sagsbehandling.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Naturbeskyttelsesloven - begrænsning af sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer

2.1.1. Gældende ret

Sejlads med hurtigtsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og speedbåde på havet ud for kysten f.eks. ved badestrande er reguleret i flere lovgivninger.

I Miljø- og Fødevarerministeriets lovgivning er der i naturbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, i § 29 en bemyndigelse til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet forbydes helt eller delvis. Sådanne regler er fastsat i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 23 af 6. januar 2012 om regulering af ikkeerhvervsmæssig sejlads på søterritoriet med vandscootere m.v. (vandscooterbekendtgørelsen).

Efter bekendtgørelsen er sejlads med vandscootere og lignende forbudt i internationale naturbeskyttelsesområder, der er udpeget i henhold til lov om miljømål m.v. for internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 119 af 26. januar 2017, i vildtreservater, der er oprettet i henhold til lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018 og på fredede arealer på søterritoriet og fiskeriterritoriet oprettet i henhold til naturbeskyttelsesloven, herunder ved bekendtgørelser. Uden for disse områder er sejlads med vandscootere og lignende forbudt inden for 300 meter fra kystlinjen. Medmindre andet følger af anden regulering, er det dog tilladt at sætte fartøjet i vandet fra kysten eller fra havne. I 300 meterzonen er det alene tilladt at transportere sig vinkelret ud fra kysten med en hastighed på maksimalt 5 knob, jf. vandscooterbekendtgørelsens § 3.

Der er ikke i bekendtgørelsen fastsat generelle regler om sejlads med speedbåde og lignende, men i vildtreservater, der oprettes ved en bekendtgørelse udstedt i medfør af lov om jagt og vildtforvaltning eller ved en bekendtgørelse om fredning på søterritoriet med hjemmel i naturbeskyttelsesloven kan der være fastsat begrænsninger for sejlads.

Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af naturbeskyttelsesloven og af de regler, der er udstedt efter loven, jf. § 73, og skal som tilsynsmyndighed foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 89, stk. 3, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde (eller under skærpende omstændigheder fængsel) for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Der er således fastsat regler om straf i form af bøde for overtrædelse af regler i vandscooterbekendtgørelsen.

Det vurderes tvivlsomt, om der er fornøden hjemmel i naturbeskyttelsesloven til at fastsætte bestemmelser for overtrædelse af lokale forskrifter, der er fastsat af kommunalbestyrelsen.

På Justitsministeriets område kan politiet, jf. § 14, stk. 3, i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af

enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv., samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger (ordensbekendtgørelsen) efter forhandling med kommunalbestyrelsen ved skiltning eller på lignende tydelig måde fastsætte regler for sejlads med motorbåde og for brætsejlad inden for en nærmere angivet kortere afstand fra kyststrækninger, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge hindringer eller ulemper for anden sejlads eller for badning eller for at forebygge unødigt støj, der er til ulempe for andre.

For sejlads med speedbåde og lignende har 8 politikredse fastsat lokale regler om sejlads langs kyststrækninger, herunder regler om sejlads med motorbåde eller motordrevet fartøj, der enten forbyder sejlads i nærmere bestemte områder eller fastsætter hastighedsbegrænsninger. Alle 8 politikredse har fastsat lokale regler om, at sejlads med motorbåde, herunder speedbåde, ikke må være til hinder, ulempe eller fare for anden sejlads eller badende eller medføre unødigt støj til ulempe for andre.

Derudover har Rigspolitiet som led i udmøntningen af ”vandscooterpakken” anmodet politikredsene om at opdatere de lokalt fastsatte ordensreglementer i forhold til sejlads med vandscootere m.v. Udarbejdelsen af de lokale reglementer vil ske under inddragelse af de lokale myndigheder, således at der ved udarbejdelsen tages højde for de lokale forhold, den enkelte kommune måtte finde nødvendige.

På Transport-, Bygnings- og Boligministeriets område kan ministeren efter lov om havne, jf. lovbekendtgørelse nr. 457 af 23. maj 2012, fastsætte nærmere regler om overholdelse af orden i danske havne. Hvad angår sejlads med vandscootere og lignende er der udstedt en bekendtgørelse om standardordensreglement for lystbådehavne og mindre fiskerihavne og en bekendtgørelse om standardordensreglement for erhvervshavne. Begge bekendtgørelser indeholder bestemmelser om blandt andet overholdelse af lokalt fastsatte hastighedsbegrænsninger for sejlads i almindelighed, og begge indeholder et forbud mod sejlads med vandscootere og lignende, medmindre der forud er indhentet tilladelse fra havnemyndigheden.

2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Baggrunden for forslaget om, at kommunalbestyrelsen på eget initiativ skal kunne fastsætte kommunale forskrifter om sejlads med vandscootere, visse speedbåde m.v. ved udpegede badestrande, er et ønske om at supplere de skærpede af lovgivningen, regeringen allerede har foretaget i regi af ”vandscooterpakken” efter en ulykke med dødelig udgang i Københavns Havn i 2017. Der er blandt andet indført krav om speedbådsførerbevis, vandscooterbevis og obligatorisk ansvarsforsikring.

Det følger af formålsbestemmelsen i § 1 i lov om naturbeskyttelse, at loven bl.a. tilsigter at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt at forbedre mulighederne for friluftslivet.

Det følger af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, at politiet efter forhandling med kommunalbestyrelsen ved skiltning eller på lignende tydelig måde kan fastsætte regler for sejlads med bl.a. motorbåde inden for en nærmere angivet kortere afstand fra kyststrækninger, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge hindringer eller ulemper for anden sejlads eller for badning eller for at forebygge unødigt støj, der er til ulempe for andre. Der er således allerede et retligt grundlag for at sikre sikkerheden for sejlende og badende.

På naturbeskyttelseslovens område er det kommunalbestyrelsen, der i de fleste tilfælde er den kompetente miljømyndighed, herunder som tilsynsmyndighed. Efter gældende regler i naturbeskyttelsesloven har kommunalbestyrelsen eksempelvis myndighedsbeføjelser efter reglerne om offentlighedens adgang til at færdes og opholde sig i naturen, herunder på strande.

Efter lov om planlægning kan kommunalbestyrelsen fastsætte retningslinjer i kommuneplanen om planlægning for beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder og for anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Kommunalbestyrelsen fører efter bekendtgørelse nr. 917 af 26. juni 2016 om badevand og badeområder tilsyn med badevandskvaliteten ved badeområder, dvs. områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen, samt øvrige områder, hvor der findes badevand.

Som et supplement til de muligheder, kommunalbestyrelsen allerede har i dag, findes det hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen, der som miljø- og tilsynsmyndighed kender de lokale forhold godt, får kompetence til selv at fastsætte lokale forskrifter for sejlads med hurtigtsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og visse speedbåde i badesæsonen ved områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen, og som erfaringsmæssigt er meget benyttet rekreativt af offentligheden.

Da der allerede i dag i Transport-, Bygnings- og Boligministeriets lovgivning er fastsat generelle regler om hastigheder ved sejlads i havne, og da kommunerne via havnebestyrelserne efter ministeriets opfattelse allerede har de tilstrækkelige regulatoriske muligheder i forhold til motoriseret sejlads i havne, er der ikke grundlag for en ændring af reglerne på havneområdet.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen bemyndiges til at fastsætte lokale forskrifter, hvorefter kommunalbestyrelsen i badesæsonen kan forbyde ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med vandscootere og speedbåde m.v. ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål, og hvor der i badesæsonen erfaringsmæssigt er mange badende, kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Sådanne forskrifter skal offentliggøres.

Det foreslås endvidere, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage sådanne forskrifter.

Miljø- og fødevareministeren forventer at fastsætte regler i en bekendtgørelse i henhold til den foreslåede § 29, stk. 5, som bl.a. vil indeholde regler om forskrifternes indhold, herunder om afgrænsning af forskrifternes mulige anvendelsesområde, om straf, om krav om forudgående høring af politiet og inddragelse af offentligheden i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af forskrifter, og om evt. skiltning eller anden offentlig orientering om de udstedte forskrifter.

Der forventes således bl.a. fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen forudgående skal foretage høring af politiet, inden beslutningen om udstedelse af en forskrift med sejladsforbud træffes. Denne høring skal sikre, at der etableres en dialog mellem de to myndigheder med henblik på at undgå en u hensigtsmæssig dobbeltregulering på området. Forskrifter, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, vil således gælde parallelt med reglementer, der er udstedt af politiet i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, ligesom reglerne i vandscooterbekendtgørelsen fortsat finder anvendelse.

Forslaget giver således hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at visse speedbåde og vandscootere m.v. af hensyn til de badende og det øvrige friluftsliv til søs ikke længere skal kunne sejle ud gennem 300 meter zonen fra steder på kysten, der i kommuneplanen er udlagt til badeområde. Ifølge vandscooterbekendtgørelsen er sejlads med vandscootere m.v. ud gennem 300 meterzonen tilladt, mens sejlads med speedbåde m.v. slet ikke er reguleret.

Det vil være kommunalbestyrelsen, der skal vurdere, hvor der af hensyn til friluftslivet og badendes sikkerhed m.v. er behov for et sådant forbud, f.eks. fordi der erfaringsmæssigt i badesæsonen er mange badende eller mange kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen alene fastsætter lokale forskrifter for så vidt angår områder, hvor det ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde og efter en samlet afvejning af modstående hensyn vurderes nødvendigt.

Det vil også i den forbindelse være kommunalbestyrelsen, der skal vurdere, om visse former for sejlads fortsat skal være tilladt i området – evt. i et afgrænset tidsrum - for at tilgode modstående hensyn. Et modstående hensyn kan f.eks. være hensyn til en sejlklubs mulighed for at anvende følgebåde og lignende ved undervisning, træning og stævner. Kommunalbestyrelsen kan dog ikke herved fravige vandscooterbekendtgørelsens forbud.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.2. Skærpelse af straffen for visse overtrædelser af regler om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf

2.2.1 Gældende ret – naturbeskyttelsesloven og straffeloven

Den gældende bestemmelse i § 89, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven indebærer, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Det er i henhold til § 10 i Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed strafbart at overtræde reglerne om ind- og udførsel af og handel med vilde dyr og planter og dele og produkter heraf. Der er således regler om anmeldelse til myndighederne, hvilke grænsesteder der må benyttes, hvilke dokumenter der skal foreligge og om overtrædelse af fastsatte vilkår. Det er blandt andet også strafbart at afgive urigtige eller vildledende oplysninger, at undlade at efterkomme påbud eller forbud, at forsende enheder i strid med EU-forordningerne, at indføre eller udføre enheder fra Fællesskabet i strid med forordningerne og at købe, anskaffe, anvende, sælge og opbevare med henblik på salg m.fl. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, og reglerne om straf er fastsat med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 89, stk. 3. Overtrædelse af reglerne straffes med bøde, og straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år.

CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) – også kaldet Washingtonkonventionen - er en international konvention til kontrol af handlen, herunder over landegrænser, med vilde dyr og planter. I praksis betyder det, at det kræver særlige tilladelser eller i visse tilfælde er helt forbudt at handle med visse dyr og planter - levende såvel som døde og produkter fremstillet af deres skind, fjer og tænder m.m.

I Danmark er CITES-bestemmelserne gennemført via en fælles EU-lovgivning, som består af flere forordninger: Rådets forordning nr. 338/97/EU af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, EF-Tidende 1997, nr. L 61, s. 1, med senere ændringer, Kommissionens forordning nr. 865/2006/EU af 4. maj 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed med senere ændringer, EU-Tidende 2006, nr. L 166, side 1, og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 792/2012/EU af 23. august 2012 om fastsættelse af regler for udformningen af tilladelser, certifikater og andre dokumenter, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006 med senere ændringer, EU-Tidende 2012, nr. L 242, s. 13.

På en række områder er forordningerne mere vidtgående end de grundlæggende CITES-bestemmelser. Eksempelvis kræves tilladelse til visse indenlandske transaktioner. Endvidere er flere dyre- og plantearter omfattet af EU-reglerne end af konventionens lister.

Overtrædelse af CITES-regler (Washingtonkonventionen/CITES) ved ulovlig handel med truede dyr og planter samt dele og produkter heraf er i dag strafbelagt, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

Bekendtgørelsen fastsætter supplerende regler vedrørende handel med og ind- og udførsel af dyr og planter, der er omfattet af Rådets forordning og de hertil knyttede til enhver tid gældende kommissionsforordninger. Bekendtgørelsen fastsætter krav til bl.a. procedurer og dokumentation i forbindelse med handel og forsendelse m.v. af de omfattede truede dyr og planter og produkter heraf.

Miljøstyrelsen påser overholdelsen af forordningerne for så vidt angår enheder af dyr og ikke-levende planter og plantedele, mens Landbrugsstyrelsen påser overholdelsen af forordningerne for så vidt angår enheder af levende planter og plantedele.

Bekendtgørelsens § 10 indeholder regler om straf for overtrædelse af CITES-forordningen og de tilknyttede kommissionsforordninger. Det fremgår af bekendtgørelsen, at overtrædelse af nærmere anførte regler i forordningerne og bekendtgørelsen samt afgivelse af urigtige oplysninger og anvendelse af forfalskede dokumenter m.v. straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen

er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og der f.eks. er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk gevinst.

I straffeloven er der ikke i dag regler om overtrædelse af reglerne om ind- og udførsel af og handel med vilde dyr og planter og dele og produkter heraf.

2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Der er både i EU og globalt et øget fokus på ulovlig handel med truede dyr og planter. FN's Generalforsamling vedtog den 30. juli 2015 resolution 69/314 om bekæmpelse af ulovlig handel med vilde dyr og planter, og FN's Miljøforsamling vedtog i 2014 og 2016 resolutionerne 1/3 og 2/14, hvor medlemslandene opfordres til at bekæmpe ulovlig handel med vilde dyr og planter.

EU-Kommissionen har udgivet en meddelelse af 26. februar 2016 om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter. Handlingsplanen udmøntes i et bilag med tre overordnede indsatsområder fordelt på 32 handlingspunkter, hvor aktører, resultater og deadline beskrives. Der lægges i bilaget til handlingsplanen bl.a. op til at fokusere på en mere effektiv udnyttelse af allerede eksisterende EU-lovgivning og -politik, en styrkelse af synergier samt en mere holistisk tilgang. Desuden skal der ske samarbejde mellem relevante EU-instanser (herunder Europol og Eurojust) og med globale organisationer og diverse interessenter. Derudover er der fokus både på oprindelseslande og aftagerlande.

Handlingsplanen indeholder også en anbefaling om, at strafferammen for ulovlig handel med vilde dyr og planter bør være mindst 4 år.

Rådets konklusioner om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter blev vedtaget af Rådet den 20. juni 2016. Rådskonklusionerne har til formål at støtte EU-handlingsplanen.

Ulovlig handel sker oftest mellem to eller flere lande. I EU drejer det sig især om ulovlig handel med sjældne og dyre hobbydyr som for eksempel papegøjer og krybdyr eller konsumvarer som kaviar og ål.

Som eksempler på sager af denne type kan nævnes:

Europæiske ål er kritisk truede og bestanden er kun 10 % af, hvad den var i 1960'erne. Al indførsel og udførsel fra og til EU er derfor forbudt. Levende glasål (de meget unge ål) kan handles til omkring 10.000 kr./kg, og den ulovlige handel sker typisk fra de lande, som stadig lovligt fanger glasål (Frankrig, Spanien, Storbritannien og Portugal) og til Østasien, især Kina og Hongkong. Andre lande er eller kan være transitlande for denne organiserede, ulovlige handel. I

2011-2012 førte en spansk operation til en konfiskation af 1.500 kg glasål til en værdi af over 1,6 mio. euro og til arrestering af 14 personer. Smuglernetværket omfattede Belgien, Bulgarien, Portugal, Rumænien og Spanien.

Frankrig har i 2015-2016 optrævlet et illegalt netværk, der handlede glasål for 800.000 euro.

I Danmark har kun været enkelte eksempler på overtrædelser, der har ført til store bøder. I Danmark blev en person i 2014 tildelt en bøde på 650.000 kr. og konfiskation af 31 papegøjer, 11 papegøje-æg og af et udbytte på 213.000 kr. To af hans ansatte fik i transit i Tyskland konfiskeret to papegøjer på vej fra Thailand til Danmark. Det var i sagen ikke muligt at påvise, om der var tale om organiseret kriminalitet.

I Danmark straffes omkring 100-150 overtrædelser om året. Sagerne afgøres sædvanligvis med en advarsel eller ved vedtagelse af et bødeforelæg samt konfiskation. Størsteparten af overtrædelserne sker på grund af for eksempel turisternes ukendskab til reglerne og bærer ikke præg af at være organiserede. Det er ikke denne type overtrædelser, der kan overvejes i forhold til en højere strafferamme.

Til sammenligning er strafferammen i Finland 7 år, Norge 6 år, i Sverige 4 år og i Tyskland 3-5 år afhængigt af, om der er tale om mindre truede arter eller de mest truede arter. Ved at have en lavere strafferamme for denne type kriminalitet er der risiko for, at Danmark kan blive hjemsted eller transitland for ulovlig handel med truede dyr og planter i EU.

På den baggrund blev der i forbindelse med udarbejdelsen af finansloven for 2018 indgået aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti om, at strafferammen for handel med vilde dyr og planter eller produkter heraf skal forhøjes og dermed tilpasses strafferammerne i en række andre europæiske lande.

En skærpelse af straffen for ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter heraf vil være i overensstemmelse med det generelle samfundsmæssige syn på miljøkriminalitet, herunder at det er vigtigt at bevare og beskytte naturen, miljøet og dyrelivet. I den forbindelse bemærkes, at ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter af truede arter kan have langsigtede og alvorlige konsekvenser for naturen, miljøet og dyrelivet.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Der foreslås en ændring af straffeloven, hvorved der indføres en ny bestemmelse om straf af fængsel indtil 6 år, hvorved ulovlig handel med dyre- og plantearter og dele og produkter af dyre- og plantearter under særligt skærpene omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen tilsigtes anvendt i de særligt grove tilfælde af handel

med truede arter og produkter af truede arter, der har en sådan strafværdighed, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for miljølovgivningen.

Som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelserne er af systematisk eller organiseret karakter, og der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller overtrædelserne har haft et betydeligt omfang.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en udvidelse af det strafbare område for handel med truede arter og produkter af truede arter. Bestemmelsen er alene en overbygning til den gældende strafbestemmelse i § 10 i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), som skal give mulighed for en straf som ligger ud over de 2 års fængsel, som vil blive hjemlet ved en ændring af bekendtgørelsen, som i dag giver mulighed for straf i 1 år.

Kravet om særligt skærpene omstændigheder indebærer, at overtrædelserne skal have en særlig grov beskaffenhed. Vurderingen af, om der foreligger særligt skærpene omstændigheder, beror på en samlet vurdering, hvori der kan indgå en række faktorer. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslaget § 3.

En strafferamme på 6 år for handel med truede arter og produkter af truede arter vil i øvrigt medføre, at politiet i sager, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, får adgang til flere efterforskningsskridt, herunder adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden efter bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 71.

For at sikre den fornødne sammenhæng mellem strafferammerne i henholdsvis naturbeskyttelsesloven og straffeloven foreslås en ændring af naturbeskyttelsesloven, hvorved miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler efter naturbeskyttelsesloven, hvorefter strafferammen kan fastsættes til fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af reglerne om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf (Washingtonkonventionen/CITES).

Det vil som hidtil, hvor en skærpet straf kan komme på tale, forudsætte, at overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og at der ved overtrædelserne er voldt skade på de interesser, loven varetager, eller forvoldt fare herfor, eller at der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel. Den foreslåede straffeskærpelse fra 1 til 2 år i naturbeskyttelseslovgivningen tænkes at finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om skærpene omstændigheder som grov eller gentagen organiseret handel.

Forhøjelsen af strafferammen i henhold til naturbeskyttelsesloven indebærer sammenholdt med den foreslåede indførelse af en selvstændig bestemmelse i straffeloven, at overtrædelse af reglerne om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf bringes på niveau med strafferammen for tilsvarende overtrædelser i en række andre europæiske lande, således at Danmark ikke risikerer at blive transitland eller hjemsted for denne handel som følge af et lavere straffeniveau.

2.3. Jagt- og vildtforvaltningsloven - hold af rovfugle og ugler

2.3.1. Gældende ret

Reglerne om hold af rovfugle og ugler fremgår af Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab (fugleholds bekendtgørelsen). Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 6, stk. 1 og 2, i lov om jagt og vildtforvaltning og § 30, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven. Jagt og vildtforvaltningsloven regulerer alene arter, der er naturligt forekommende i den danske natur.

Bekendtgørelsen er overordnet delt op i regler om hold af rovfugle og ugler (kapitel 2) og regler om hold af andre fuglearter (kapitel 3). Derudover indeholder bekendtgørelsens kapitel 4 nærmere regler om dispensationer, tilladelser mv., og kapitel 5 indeholder regler om straf og ikrafttræden.

Ifølge kapitel 2 er hold af rovfugle og ugler af de hjemmehørende arter, som fremgår af bilag 1, og hybrider af rovfugle og hybrider af ugler, som fremgår af bilag 2, forbudt. Miljøstyrelsen kan dog i særlige tilfælde meddele dispensation fra forbuddet mod hold af rovfugle og ugler af de arter, som fremgår af bilag 1. Andre arter af fugle kan holdes efter tilladelse fra Miljøstyrelsen, jf. bilag 3.

Adgangen til at meddele tilladelse til hold af andre arter end de arter, der fremgår af bilag 1 og bilag 2, er i modsætning til adgangen til at meddele dispensation til danske arter ikke begrænset til særlige tilfælde. Ifølge kapitel 3 er hold af andre fuglearter omfattet af fugleholds bekendtgørelsen tilladt, hvis bestemte betingelser er opfyldt, herunder bl.a. at der sker anmeldelse til Miljøstyrelsen inden en måned efter erhvervelsen.

Det følger af § 3 i fugleholds bekendtgørelsen, at rovfugle og ugler og hybrider heraf af de arter, som fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, ikke må holdes i fangenskab, og at Miljøstyrelsen i særlige tilfælde kan gøre undtagelse herfra. Bilag 1 til bekendtgørelsen omfatter blandt andet de rovfugle, der anses for at være hjemmehørende i Danmark, som f.eks. forskellige arter af høge, falke og ørne.

Forarbejderne til hjemmelsbestemmelsen i jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 fastlægger præcise rammer for udnyttelsen af bemyndigelsen. Af bemærkningerne til § 6, jf. Folketingsstidende 1992–93, (L 18), tillæg A, side 577, fremgår således følgende om hold af vildt opdrættet i fangenskab:

”EF’s fuglebeskyttelsesdirektiv af 2. april 1979 pålægger medlemsstaterne at forbyde hold af ikke-jagtbare fuglearter, der i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa. I overensstemmelse med direktivets undtagelsesbestemmelser i artikel 6, nr. 2 og 3, samt artikel 9 er det tanken med hjemmel i lovforslaget at fastsætte nedennævnte regler for hold af vildt opdrættet i fangenskab. Det eksisterende forbud mod hold af vildt, der ikke er opdrættet i fangenskab, opretholdes. Eksisterende hold af individer af fredede, danske fugle- og pattedyrarter, som er yngel af dyr, der er lovligt erhvervet og gennem flere generationer har været holdt i fangenskab, vil fortsat være tilladt. Lovligheden vil dog blive betinget af, at ejeren af det pågældende vildt fører en løbende fortegnelse over de dyr, der holdes, og fra hvem dyrene er erhvervet. For sjældne og truede danske vildtarter samt rovfugle vil der dog i princippet være forbud mod også eksisterende dyrehold.

Der vil imidlertid ifølge bekendtgørelsen om dyrehold m.v. blive mulighed for dispensation til hold af fugle, der er lovligt erhvervet og gennem flere generationer har været holdt i fangenskab, hvis ejeren underkaster sig særlige regler om anmeldelsespligt og fornøden kontrol. Der vil i bekendtgørelsen om hold af vildt m.v. blive indsat en bestemmelse, ifølge hvilken der vil være mulighed for, at myndighederne i særlige tilfælde kan tillade nye hold af fredede, danske vildtarter. De ovenfor nævnte regler om anmeldelse og kontrol vil også gælde i disse situationer.”

Det fremgår endvidere af betænkningen over lovforslaget, jf. Folketingsstidende 1992-93, tillæg B, side 1177, at ministeren i sit svar på spørgsmål 37 har oplyst, at han agter at fastlægge en meget restriktiv administrationspraksis med hensyn til rovfuglehold.

Formålet var dengang, at fugle omfattet af bilag 1 over tid skulle udfases helt, hvilket blandt andet blev begrundet med, at hold af hjemmehørende rovfugle medfører risiko for ulovlig indfangning af disse rovfugle i naturen (faunakriminalitet) og risiko for, at undslupne rovfugle parrer sig med vilde rovfugle (faunaforurening).

I praksis har hovedreglen siden da været, at der ikke gives dispensation til nye hold af rovfugle og ugler opført på bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen, og det gælder både for private zoologiske anlæg og for privatpersoner som f.eks. falconerer.

Det følger af bekendtgørelsen, at Miljøstyrelsen kun kan meddele dispensation, hvis styrelsen finder det godtgjort, at fuglene er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Det følger af bekendtgørelsen, at en fugl anses for opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation, når såvel fuglen som begge forældre-fugle er æglagt og opvokset i fangenskab. Fuglene skal bl.a. være mærkede, og der kan udtages prøver af fuglene. Disse regler afspejler forarbejderne til loven, jf. ovenfor.

Efter de gældende regler skal der i den enkelte sag konkret tages stilling til, om der på baggrund af en ansøgning kan gives dispensation til et nyt hold af de hjemmehørende rovfugle, der fremgår af bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen. Dispensationspraksis er meget restriktiv, da der ifølge bekendtgørelsen og i overensstemmelse med forarbejderne til jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 kun kan dispenseres i særlige tilfælde.

Det fremgår af fugleholds bekendtgørelsens § 1, stk. 3, at bekendtgørelsen ikke omfatter zoologiske haver, der modtager statstilskud, jf. lov nr. 255 af 12. april 2000 om statstilskud til zoologiske anlæg, eller er offentligt ejede. Det betyder, at der ikke skal søges om tilladelse efter fugleholds bekendtgørelsen til hold af rovfugle og ugler i disse anlæg. Private zoologiske anlæg har efter de gældende regler ikke denne mulighed, men skal søge om tilladelse efter fugleholds bekendtgørelsen til hold af rovfugle og ugler.

Alle zoologiske haver skal være godkendt af Fødevestyrelsen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2015 om zoologiske haver, der bl.a. stiller krav til udformningen af anlægget, sikkerhed og smitterisiko m.v.

Der er for tiden 34 private, zoologiske anlæg, der er godkendt efter Fødevestyrelsens bekendtgørelse herom.

2.3.2. Miljø- og Fødevestyrelsens overvejelser

Regeringen og Dansk Folkeparti er enige om, at der er behov for, at fugleholds bekendtgørelsen ændres på to nærmere bestemte punkter.

For det første ønskes de privatejede zoologiske anlæg, der er godkendt, jf. Miljø- og Fødevestyrelsens bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2015 om zoologiske haver m.v., si-destillet med de offentligt støttede eller ejede zoologiske anlæg, der er undtaget fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen. Herved kan de godkendte, privatejede zoologiske anlæg få mulighed for at etablere hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler, uanset at de er opført på bilag 1 i fugleholds bekendtgørelsen, såfremt de ønsker det.

For det andet ønskes der givet mulighed for, at falkonerer, der ønsker at anvende deres rovfugle til jagt eller til regule-

ring, jf. Miljø- og Fødevestyrelsens bekendtgørelse nr. 1072 af 27. august 2018 om jagt og regulering ved brug af rovfugle, kan etablere et nyt hold af en eller flere hjemmehørende rovfugle, såfremt de ønsker det.

Herudover finder Miljø- og Fødevestyrelsen anledning til at åbne mulighed for en fremtidig forenkling af administrationen af reglerne i fugleholds bekendtgørelsen om såvel de hjemmehørende rovfugle og ugler som de eksotiske fugle med henblik på at muliggøre en hurtigere og mere smidig sagsbehandling.

Forarbejderne til bestemmelsen forudsætter, at regler om et generelt forbud mod hold af danske arter af rovfugle og ugler samtidig indeholder en skønsmæssig dispensationsordning, hvor dispensation kan gives i særlige tilfælde. Det er på den baggrund vurderingen, at der er tale om et pligtsigt skøn, og at forarbejderne forudsætter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

På baggrund af de ovenfor nævnte bemærkninger til lov om jagt og vildtforvaltning er det Miljø- og Fødevestyrelsens vurdering, at de tre nævnte ændringer af fugleholds bekendtgørelsen kræver en ændring af lov om jagt og vildtforvaltning, og at ændringerne kan ske ved at udvide miljø- og fødevestyrelsens nuværende bemyndigelse i lovens § 6, stk. 1, til at fastsætte regler om bl.a. hold af rovfugle og ugler.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Miljø- og fødevestyrelsen er i dag i jagt- og vildtforvaltningslovens § 6, stk. 1, bemyndiget til at fastsætte regler om hold af fugle. Det foreslås på baggrund af de nuværende lov- bemærkninger til § 6, at denne bemyndigelse udvides, så ministeren får mulighed for at ændre fugleholds bekendtgørelsen.

Den foreslåede lovændring vil give ministeren mulighed for at ændre fugleholds bekendtgørelsen, så der åbnes for en begrænset udvidelse af adgangen til at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle og ugler opført på fugleholds bekendtgørelsens bilag 1.

Med den foreslåede ændring af bemyndigelsen i lov om jagt og vildtforvaltning får miljø- og fødevestyrelsen endvidere mulighed for at ændre fugleholds bekendtgørelsen således, at der kan ske en ligestilling af de private zoologiske anlæg, der er godkendt efter Fødevestyrelsens bekendtgørelse herom, med de offentligt ejede eller støttede anlæg ved at undtage de private anlæg fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen på lige fod med de offentligt støttede eller ejede anlæg.

Tillige vil fugleholds bekendtgørelsen kunne ændres således, at de falkonerer, der efter bekendtgørelsen om jagt og regulering ved brug af rovfugle har opnået ret til at udøve jagt eller regulering af skadevoldende vildt med brug af rovfugle, får adgang til at etablere nye hold af rovfugle, der er opdrættet i mindst 2. generation.

Undtagelse af de godkendte, private zoologiske anlæg fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen og lempelse af adgangen til at få dispensation efter fugleholds bekendtgørelsen til nye hold af hjemmehørende rovfugle og ugler for falkonerer, der udøver jagt eller regulering med brug af rovfugle, vil muliggøre hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, der er opdrættet i mindst 2. generation.

Da de i Danmark hjemmehørende rovfugle og ugler, jf. bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen, tillige er omfattet af Rådets forordning nr. 338/97/EU af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, EF-Tidende 1997, nr. L 61, s. 1, med senere ændringer, vil det fortsat kræve tilladelse at handle med og anskaffe sig en hjemmehørende rovfugl eller ugle. Der udstedes kun et certifikat, såfremt det er dokumenteret, at fuglen er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation.

Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for at forenkle reglerne i fugleholds bekendtgørelsen, så Miljøstyrelsen kan etablere en hurtigere og mere smidig sagsbehandling.

Miljø- og fødevareministeren bemyndiges i den forbindelse til at fastsætte generelle regler om undtagelse fra forbuddet mod hold af hjemmehørende rovfugle og ugler til erstatning for de gældende regler, forudsat at de nye regler vurderes at kunne sikre samme beskyttelsesniveau.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget om ændring af naturbeskyttelseslovens § 29 giver kommunalbestyrelsen mulighed for efter behov at fastsætte lokale forskrifter om forbud mod sejlads i badesæsonen med visse hurtigtsejlende fartøjer som vandscootere og lignende samt speedbåde ved områder, der er udlagt til badeformål i kommuneplanen.

Ordningen er frivillig for kommunerne og indebærer ikke øgede omkostninger for staten og regionerne.

Forslaget om at hæve strafferammen i naturbeskyttelsesloven for overtrædelse af regler om forbud mod handel med truede dyr og planter og produkter heraf, hvis der er tale om

grov eller gentagen organiseret handel, vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om udvidelse af bemyndigelsen i jagt- og vildtforvaltningslovens § 6 forventes udmøntet ved en ændring af bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, så godkendte, private zoologiske anlæg undtages fra reglerne om hold af fugle i fangenskab, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016. Endvidere er det hensigten at ændre bekendtgørelsen således, at falkonerer, der ønsker at anvende hjemmehørende rovfugle til jagt eller til regulering, får mulighed for at få dispensation fra bekendtgørelsen, så det bliver muligt at etablere hold af hjemmehørende rovfugle, jf. bekendtgørelsens bilag 1.

Det forventes, at de nye muligheder for falkonerer vil medføre meget begrænsede merudgifter til Miljøstyrelsens sagsbehandling af ansøgninger om dispensation. Disse omkostninger vil blive afholdt af jagttegnsmidlerne.

Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for gennem en regelforenklung at erstatte dispensationsordningen med f.eks. en anmeldeordning, hvilket vil begrænse udgifterne til sagsbehandling. Der er endnu ikke taget stilling til, i hvilket omfang denne mulighed vil blive udnyttet, og konsekvenserne heraf kan derfor ikke opgøres.

Forslaget om ændring af straffeloven forventes at have begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Det bemærkes, at den foreslåede ændring var en del af aftalen om finansloven for 2018. Henset til det begrænsede omfang af de udgifter, som ændringen vurderes at ville medføre, er der ikke på finansloven for 2018 afsat midler til at finansiere den foreslåede ændring. Udgifterne som følge af ændringen af straffeloven afholdes således inden for den eksisterende økonomiske ramme.

Lovforslaget har ikke offentlige implementeringskonsekvenser.

De foreslåede regler i forslagets § 1, nr. 1, er digitaliseringsklare og indeholder en bemyndigelse til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler, der giver kommunalbestyrelsen mulighed for at vedtage lokale forskrifter om forbud mod nærmere bestemt sejlads. Forskrifterne kan offentliggøres udelukkende digitalt på kommunens hjemmeside, ligesom der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte regler om forudgående inddragelse af offentligheden ved udarbejdelsen af forskrifterne, herunder om adgang til digital annoncering.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 vedrørende ændring af jagt- og vildtforvaltningslovens § 6

følger det allerede af den gældende § 52 c, at der kan fastsættes regler, hvorefter ansøgninger om dispensation skal indgives elektronisk via mail eller evt. i et særligt digitalt system. Der er ikke i dag krav om, at ansøgninger skal indsendes elektronisk. Udfyldelse af en ansøgning kræver normalt ikke professionel hjælp. Der bliver stillet klare krav til oplysninger om fugles herkomst m.v. i den kommende bekendtgørelse om fuglehold.

Overordnet lever den foreslåede lovgivning op til kravene til digitaliseringsklar lovgivning. Der vil ved udmøntning af bemyndigelsen vedrørende hold af fugle være fokus på, at anvendelse af skønsmæssige afgørelser i givet fald skal begrænses til det nødvendige. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse giver principielt mulighed for at indføre generelle regler og f.eks. en anmeldeordning, hvis dette viser sig hensigtsmæssigt.

Lovforslagets § 3 vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget og en udnyttelse af de foreslåede bemyndigelser vurderes ikke at have kvantificerbare konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets § 1, nr. 1, om at bemyndige kommunerne til at begrænse sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer som vandscootere og speedbåde ved områder udlagt til badeformål i badesæsonen, indebærer ikke et forbud mod sejlads, men fastsætter, at kommunerne, hvis de ønsker det, kan begrænse sejladsen af hensyn til badegæster og små fritidsfartøjer ved de mest besøgte badestrande i sæsonen på steder og tidspunkter, hvor der erfaringsmæssigt er særligt mange besøgende.

Vandscootere vil fortsat kunne sejle ud fra kysten, og speedbåde vil fortsat kunne sejle i områder, hvor kommunalbestyrelsen eller politiet ikke har fastsat begrænsninger for sejladsen. Det vurderes således, at en udnyttelse af bemyndigelsen ikke vil have konsekvenser for markedet for vandscootere og speedbåde.

Forslaget om at bemyndige miljø- og fødevareministeren til at hæve strafferammen i naturbeskyttelsesloven for visse grove overtrædelser af reglerne om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf (CITES) medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den foreslåede hjemmel i lovforslagets § 3 til at fastsætte regler, der giver henholdsvis godkendte, private zoologiske anlæg og falkonerer, der anvender rovfugle til jagt og regu-

lering, mulighed for at etablere hold af hjemmehørende rovfugle, forventes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De private, zoologiske anlæg har ikke efter de gældende regler og administrativ praksis kunnet få dispensation til hold af hjemmehørende rovfugle, og har derfor ikke ansøgt om det. Med den kommende ordning, skal disse anlæg ikke søge om dispensation fra fugleholds bekendtgørelsen, da de helt undtages fra de gældende regler om hold af fugle i fangenskab og dermed fra krav om dispensation.

Det forventes, at der vil være et meget begrænset antal falkonerer, der i fremtiden ønsker at etablere et nyt hold af en hjemmehørende rovfugleart, hvilket sker ved elektronisk ansøgning.

Lovforslagets § 3 vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Agil erhvervsrettet lovgivning

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at en bedømmelse af lovforslaget i forhold til de 5 principper for agil, erhvervsrettet regulering ikke er relevant.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 om ændring af bemyndigelsen i § 6 i jagt- og vildtforvaltningsloven skal bl.a. muliggøre ændringer af bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, således at falkonerer kan etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle. Det er hensigten at videreføre det gældende krav om indsendelse af ansøgning om dispensation, jf. bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, indtil det eventuelt erstattes af en enklere ordning, f.eks. en anmeldeordning.

6. Miljømæssige konsekvenser

Efter naturbeskyttelseslovens formålsbestemmelse i lovens § 1 skal loven særligt medvirke til bl.a. at give befolkningen adgang til at færdes og opholde sig i naturen samt forbedre mulighederne for friluftslivet. Lovforslagets § 1, nr. 1, understøtter dette formål ved at medvirke til, at offentligheden kan bade og sejle ved badestrande uden risiko for påsejling og uden de støjgener, der er risiko for ved sejlads med hurtigtsejlende fartøjer som vandscootere, jetski og visse speedbåde.

Lovforslagets § 1, nr. 4, om fastsættelse af en højere strafferamme for grove overtrædelser af regler om handel med vilde dyr og planter samt dele og produkter heraf (CITES) og lovforslagets § 3 om en selvstændig bestemmelse i straffeloven om straf for ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter heraf under særligt skærpende omstændigheder forventes at kunne få positive, miljømæssige konsekvenser ved at bidrage til at begrænse ulovlig handel med udryddelsestruede dyr og planter samt dele og produkter heraf.

Lovforslagets § 2 vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser, idet muligheden for i begrænset omfang at etablere hold af hjemmehørende rovfugle alene vedrører rovfugle, der er æglagt og opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Det vurderes endvidere, at risikoen for såkaldt faunaforurening på grund af en bortfløjten rovfugl er minimal, ligesom risikoen for ulovlig indsamling af rovfugle i naturen ikke vurderes at blive forøget som følge af lovændringen.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer ikke EU-ret og vurderes at være i overensstemmelse med EU-retten.

I forslaget om kommunalbestyrelsens mulighed for i lokalt fastsatte forskrifter at forbyde eller begrænse sejlads med vandscootere og lignende og visse speedbåde ved visse udlagte badestrande i en afgrænset periode om året vurderes ikke at være i strid med EU-retten.

Hvis kommunalbestyrelserne udnytter bemyndigelsen i et sådant omfang, at dette kan udgøre en ulovlig teknisk handlingshindring i strid med TEUF artikel 34, kan dette retfærdiggøres efter TEUF artikel 36.

Bemyndigelsesbestemmelsen er ikke notificeret efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (Informationsproceduredirektivet), idet bestemmelsen i sig selv ikke indeholder regler, der begrænser anvendelsen af vandscootere i Danmark. Hvis kommunalbestyrelserne samlet set udnytter lovforslagets bemyndigelse i et sådant omfang, at det indebærer en væsentlig begrænsning i anvendelsen af vandscootere i Danmark, vil udkast til forskrifterne skulle notificeres til Kommissionen efter informationsproceduredirektivet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der i lovforslaget er taget højde for, at kommunalbestyrelsernes bemyndigelse til gennem lokale forskrifter at forbyde sejlads med vandscootere og lignende i visse områder begrænses til alene at omfatte områder, som i en kommuneplan er særligt udlagt til badeformål, og hvor der i badesæsonen erfaringsmæssigt er mange badende, kano- og kajakraoere eller andre småfartøjer ved

det pågældende badeområde. Det forudsættes herved, at kommunalbestyrelsen alene fastsætter lokale forskrifter for så vidt angår områder, hvor det ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde vurderes nødvendigt af hensyn til den offentlige orden og sikkerhed. Herved sikres det samtidig, at der fortsat vil være en tilstrækkelig adgang til på andre kyststrækninger end de mest besøgte badestrande at isætte en vandscooter mv. med henblik på at sejle de 300 meter vinkelret ud fra kysten, hvor sejladsen kan foregå.

Forslaget om forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) støtter op om EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter. Handlingsplanen indeholder bl.a. en anbefaling om, at strafferammen for ulovlig handel med truede dyr og planter bør være mindst 4 år.

Tilsvarende gælder for lovforslagets § 3 om ændring af straffeloven.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2 om ændring af bemyndigelsen i § 6 i jagt- og vildtforvaltningsloven med henblik på at tilvejebringe hjemmel til at lempe reglerne om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler vurderes ikke at være i strid med EU-retten.

Ifølge artikel 5, litra e, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (fuglebeskyttelsesdirektivet), har medlemsstaterne bl.a. pligt til at fastsætte forbud mod besiddelse af fugle af arter, som det ikke er tilladt at jage og indfange.

Fuglebeskyttelsesdirektivet vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, hvor traktaten finder anvendelse, jf. artikel 1.

Fuglebeskyttelsesdirektivet finder imidlertid ikke anvendelse på eksemplarer af fugle, der er født og opvokset i fangenskab. Fuglebeskyttelsesdirektivet er således ikke til hinder for besiddelse af sådanne fugle. Dette fremgår af EU-Domstolens dom af 8. februar 1996 i sag -149/94, Didier Vergy.

Forslaget vedrører muligheden for etablering af hold af hjemmehørende rovfugle og ugler opført på bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen, jf. Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 7. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab. De påtænkte ændringer af bekendtgørelsen vedrører alene fugle, der er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation, og der er således ikke tale om vilde fugle.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. september 2018 til den 15. oktober 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Advokatrådet, Amager Ro- og Kajakklub, Amnesty International, Arbejdsmarkedets Feriefond, Biologiforbundet, Brancheforeningen for Private Sejlere, By & Havn, Bæredygtigt Landbrug, Bådklubben Valby, Danmarks Fritidssejler Union, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Motorunion, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Campingunion, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Kano- og Kajak Forbund, Dansk Journalistforbund, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Sejlunion, Dansk Selskab for Miljøret, Dansk Skovforening, Dansk Yacht Union, Danske Advokater, Dansk Falkejagtklub, Dansk Falkoner Klub, Dansk PEN, Danske Advokater, Danske Medier, Danske Havne, Datatilsynet, DAZA Danish Association of Zoos and Aquaria, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Den Danske Dommerforening, Den Danske Naturfond, Det Dyreetiske Råd, Det Grønne Museum, Det Kriminalpræventive Råd, Det Økologiske Råd, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DR, Duelighedsklubben, Dyrenes Beskyttelse, Ferskvandsfiskeriforeningen, Foreningen af Danske Buejægere, Foreningen af

Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen Danske Herregårdsjægere, Foreningen Rejsearbejdere.dk, Friluftsrådet, Institut for Menneskerettigheder, Jagttegnslærerforeningen, Jet-Trade Powersport, Justitia, Kammeradvokaten, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Krim, Moesgård Museum, Natur og Ungdom, Nordjysk Falkonertjeneste, Orbicon, Politiforbundet, Rambøll Danmark, RealDania, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, Skibs- og Bådbyggerierne, Arbejdsgiverforening/Danboat og DI, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Småskovforeningen Danmark, Søsportens Sikkerhedsråd, Verdensnaturfonden (WWF), Verdens Skove, Aage V. Jensens Fond, Aarhus Kano- og Kajakklub, Aarhus Lystbådehavn, Københavns Byret, Retten i Esbjerg, Retten i Glostrup, Retten i Helsingør, Retten i Herning, Retten i Hillerød, Retten i Hjørring, Retten i Holbæk, Retten i Holstebro, Retten i Horsens, Retten i Kolding, Retten i Lyngby, Retten i Nykøbing Falster, Retten i Næstved, Retten i Odense, Retten i Randers, Retten i Roskilde, Retten i Svendborg, Retten i Sønderborg, Retten i Viborg, Retten i Aalborg, Retten i Aarhus, Retten på Bornholm, Retten på Frederiksberg, Sø- og Handelsretten, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Danmarks Tekniske Universitet, Københavns Universitet, Roskilde Universitet og Syddansk Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommuner og regioner: Ingen Staten: Ingen af betydning
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Kommuner og regioner: Ingen Staten: Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om begrænsning i adgangen til sejlads sikrer rekreative hensyn til befolkningen og formindsker støj.	Ingen

	<p>Forslaget om forhøjelse af strafferammen for CITES-overtrædelser forventes at kunne få positive, miljømæssige konsekvenser ved at bidrage til at begrænse ulovlig handel med udryddelsestruede dyr og planter samt dele og produkter heraf.</p> <p>De øvrige forslag vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.</p>	
Forholdet til EU-retten	<p>Forslaget om lokale forskrifter for sejlads med visse hurtigtsejlende fartøjer vurderes ikke at stride mod Indre Markeds-reglerne i TEUF artikel 34 og 36.</p> <p>Forslaget om forhøjelse af strafferammen for CITES-overtrædelser støtter op om EU-handlingsplanen på området.</p> <p>Forslaget om hold af rovfugle regulerer et område, der ligger uden for fuglebeskyttelsesdirektivet.</p>	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	<p>NEJ</p> <p>X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 29 i lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet forbydes helt eller delvis. Tilsvarende gælder for vandløb og søer, hvis en kommunalbestyrelse anmoder om det.

Med hjemmel i denne bestemmelse er der udstedt bekendtgørelse nr. 23 af 6. januar 2012 om regulering af ikkeerhvervsmæssig sejlads på søterritoriet (vandscooterbekendtgørelsen). Ud over et forbud mod sejlads i visse nærmere angivne områdetyper indeholder bekendtgørelsen et forbud mod sejlads med vandscootere inden for 300 meter fra kystlinjen. Det er dog tilladt at sætte fartøjet i vandet fra kysten eller fra havne, medmindre andet følger af anden regulering. Sejladsen skal inden for 300 meter fra kystlinjen foregå med en hastighed på maksimalt 5 knob vinkelret på kystlinjen, og der må alene foretages direkte gennemsejling af 300 meterzonen.

Der er ikke i dag hjemmel i naturbeskyttelsesloven til, at kommunalbestyrelsen kan fastsætte lokale forskrifter om regulering af sejlads på havet.

Det foreslås med bestemmelsen i § 29, stk. 3, at kommunalbestyrelsen bemyndiges til at vedtage forskrifter, der helt eller delvis forbyder ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigtsejlende fartøjer i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål. Forbuddet kan gælde for hele eller dele af badesæsonen. Kommunalbestyrelsen afgør således, hvilke dele af udlagte badeområder der skal omfattes af lokale forskrifter, dog under forudsætning af, at det er badeområder med stor rekreativ aktivitet. Forskrifterne vil skulle udformes inden for rammerne af den bekendtgørelse, som miljø- og fødevareministeren udsteder, jf. nedenfor.

Det vil være op til kommunalbestyrelsen at vurdere, hvor der af hensyn til friluftslivet og badendes sikkerhed m.v. er behov for et sådant forbud, f.eks. fordi der erfaringsmæssigt i badesæsonen er mange badende eller f.eks. mange kano- og kajakroere eller andre småfartøjer ved det pågældende badeområde. Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen alene fastsætter lokale forskrifter for så vidt angår områder, hvor det ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde vurderes nødvendigt. Der forventes fast-

sat regler herom med hjemmel i det foreslåede stk. 5, jf. nedenfor.

Det vil også i den forbindelse være op til kommunalbestyrelsen at vurdere, om visse former for sejlads fortsat skal være tilladt i området – evt. i et afgrænset tidsrum - for at tilgodese modstående hensyn. Et modstående hensyn kan f.eks. være hensyn til en sejlklubs mulighed for at anvende følgebåde og lignende ved undervisning, træning og stævner. Kommunalbestyrelsen kan dog ikke herved fravige vandscooterbekendtgørelsens forbud.

De områder, hvor der kan fastsættes helt eller delvis forbud, er områder, der er udlagt til badeformål i en kommuneplan. Det fremgår således af § 11 a, nr. 9, i planloven (lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018), at kommuneplanerne skal indeholde retningslinjer for beliggenheden af arealer til fritidsformål, herunder kolonihaveområder og andre rekreative områder. Ifølge planlovens § 11 a, nr. 20 skal retningslinjerne omfatte anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Der kan ikke fastsættes forskrifter ud over en zone på 300 meter fra kysten.

Det foreslås endvidere i § 29, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre de forskrifter om forbud mod sejlads med visse hurtigsejlende fartøjer, som kommunalbestyrelsen vedtager efter stk. 3. Det foreslås samtidig, at offentliggørelsen om forbud kan ske udelukkende digitalt, f.eks. på kommunens hjemmeside og eksempelvis med kortbilag, der viser forbudsområdet svarende til de forskrifter, som politiet fastsætter om sejlads efter ordensbekendtgørelsen.

Det foreslås endelig med bestemmelsen i § 29, stk. 5, at miljø- og fødevarerministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om adgangen til at vedtage lokale forskrifter om forbud mod sejlads med hurtigsejlende fartøjer, herunder om forskriftens indhold, straf, forudgående høring af politiet, inddragelse af offentligheden og evt. skiltning.

Der forventes i en kommende bekendtgørelse fastsat regler, der bl.a. nærmere fastlægger, hvad der skal forstås ved badesæsonen. For nærværende forventes der fastsat regler, hvorefter der med badesæsonen skal forstås perioden fra 1. juni til 1. september, dog således at kommunalbestyrelsen kan forlænge perioden til den 15. september. Dette svarer til definitionen af samme begreb i Miljø- og Fødevarerministeriets bekendtgørelse nr. 917 af 27. juni 2016 om badevand og badeområder.

Der vil endvidere i bekendtgørelsen skulle fastsættes regler, der afgrænser, hvilke hurtigsejlende fartøjer der skal kunne omfattes af et forbud, alt afhængigt af hvad der vurderes behov for til enhver tid.

Der forventes for nærværende fastsat regler, hvorefter forbuddet mod sejlads skal kunne gælde vandscootere m.v., som de er defineret i vandscooterbekendtgørelsen, jf. ovenfor, og for visse speedbåde, som de er defineret i lovgivningen om sikkerhed til søs, jf. bekendtgørelse nr. 1724 af 18. december 2017 om beviskrav til førere af visse motordrevne

fritidsfartøjer med en skroglængde under 15 meter (speedbådsførerbekendtgørelsen).

De enkelte kommunalbestyrelser vil herefter skulle vurdere, hvornår og hvor der erfaringsmæssigt er behov for et forbud, dvs. om det er hele badesæsonen eller i nogle bestemte uger og på hvilke kyststrækninger, der erfaringsmæssigt er mange badende og små fritidssejlere som f.eks. kanoer og kajakker og andre småbåde.

Der forventes således fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen kun kan fastsætte lokale forskrifter for så vidt angår områder og periode, hvor kommunalbestyrelsen ud fra en konkret vurdering af forholdene ved det pågældende badeområde finder det nødvendigt af hensyn til friluftslivet og de badendes sikkerhed m.v.

Det forventes ligeledes præciseret i den kommende bekendtgørelse, at der ikke kan fastsættes forskrifter, der regulerer sejladsen udover en zone på 300 meter fra kysten.

Den foreslåede bemyndigelse giver ligeledes mulighed for at fastsætte regler om forudgående høring af politiet og inddragelse af offentligheden, høringsfrister, straf m.v.

Der forventes således bl.a. fastsat regler, hvorefter kommunalbestyrelsen skal høre politiet, inden beslutningen om udstedelse af en forskrift med sejladsforbud træffes. Denne høring af politiet skal sikre, at der etableres en dialog mellem de to myndigheder bl.a. med henblik på at undgå en u hensigtsmæssig dobbeltregulering på området. Som nævnt i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3 har politiet således i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, en adgang til at udstede regler om bl.a. sejladsforbud. Denne adgang er udnyttet i flere politikredse.

Forskrifter, der fastsættes af kommunalbestyrelsen, vil således gælde parallelt med sejladsreglementer, der er udstedt af politiet i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, ligesom reglerne i vandscooterbekendtgørelsen fortsat finder anvendelse.

Det forudsættes, at bødeniveauet for overtrædelse af en kommunal forskrift følger bødeniveauet for tilsvarende overtrædelser af sejladsreglementer, der er udstedt af politiet i medfør af ordensbekendtgørelsens § 14, stk. 3, og det tilsvarende bødeniveau for overtrædelse af vandscooterbekendtgørelsen. Bødeniveauet er for tiden i førstegangstilfælde 5.000 kr. og ved skærpende omstændigheder 10.000 kr. I gentagelsestilfælde fordobles bøderne. Dette fremgår af Rigsadvokatens meddelelse af 16. maj 2018 "Overtrædelser i forbindelse med fritidssejlads". Herved sikres ensartede sanktioner, uanset hvilket regelsæt der overtrædes, ligesom sanktionen er mærkbar og har en præventiv effekt.

Der kan ligeledes fastsættes regler med det formål at sikre offentlighedens kendskab til et sejladsforbud og dets udstrækning. Det kan f.eks. være i form af et krav om skiltning eller anden form for information ved badeområdet. Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at en kommunal forskrift skal indeholde et kortbilag, der tydeligt viser, hvor forbuddet er gældende.

Til nr. 2

De gældende bestemmelser i § 29, stk. 1, bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet forbydes helt eller delvis.

§ 29, stk. 3, indeholder i dag hjemmel til, at de regler, som miljø- og fødevareministeren fastsætter i medfør af § 29, stk. 1, tillige kan indeholde regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 29, stk. 3, (fremover stk. 6) til at fastsætte regler om digital annoncering udvides til også at gælde for regler, der udstedes med hjemmel i det foreslåede nye *stk. 5*.

I forlængelse af regler med krav om forudgående inddragelse af offentligheden vedrørende et udkast til en kommunal forskrift om sejladsforbud får miljø- og fødevareministeren herved mulighed for at fastsætte, at en sådan høring kan ske udelukkende ved digital annoncering.

Til nr. 3

Den gældende § 89, stk. 3, 1. pkt., indeholder en hjemmel til, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det er tvivlsomt, om der i de gældende regler er hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af lokale forskrifter, der udstedes af kommunalbestyrelsen.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres, således at det af de foreslåede regler om adgang til at vedtage lokale forskrifter om forbud mod visse hurtigtsejlende fartøjer i badesæsonen fremgår, at overtrædelse af en kommunal forskrift kan medføre straf.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse i § 89, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven indeholder hjemmel til, at der i regler, der udstedes efter loven, kan fastsættes bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis der ved overtrædelsen er voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Det foreslås med indsættelse af et nyt 3. *pkt.* i § 89, *stk. 3*, at der for overtrædelse af forskrifter efter § 29, stk. 3, alene kan fastsættes straf af bøde, hvilket foreslås at skulle fremgå af den foreslåede bekendtgørelse om adgang til at vedtage kommunale forskrifter om forbud mod visse hurtigtsejlende

fartøjer i badesæsonen. Dette svarer til den gældende strafferamme for overtrædelse af vandscooterbekendtgørelsen.

CITES (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) er en international konvention til kontrol af handlen, herunder over landegrænser, med vilde dyr og planter. I EU-landene er CITES-bestemmelserne gennemført via en fælles EU-lovgivning, som består af flere forordninger. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger herom.

Det følger af forordningerne, at handel med og ind- og udførsel af de omfattede dyr og planter kræver en særlig tilladelse eller et certifikat. For visse arter er enhver handel forbudt.

Handel med truede dyr og planter samt dele og produkter heraf, der er ulovlig ifølge CITES, er i dag straffebelagt efter Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) med en strafferamme på op til et års fængsel under skærpende omstændigheder, jf. ovenfor.

Eksempler på overtrædelse af reglerne kan f.eks. være handel med og import eller eksport af dyr og planter eller produkter heraf, omfattet af forordningerne, der sker i strid med forordningernes forbud. Det samme gælder, hvis handel m.v. sker uden en foreskrevet tilladelse eller et certifikat eller i strid med vilkår i en tilladelse. Det kan f.eks. også være afgivelse af urigtige oplysninger.

Med den foreslåede ændring af lovens § 89, stk. 3, hvor der foreslås indsat et nyt 4. *pkt.*, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler, hvorefter strafferammen for overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed og de dertil knyttede kommissionsforordninger kan stige til fængsel i indtil 2 år. Der skal fortsat være tale om overtrædelser, der er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, ligesom der skal være forvoldt skade, fremkaldt fare herfor eller være opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller for andre, herunder ved besparelser.

Den foreslåede strafskærpelse fra 1 til 2 år i naturbeskyttelseslovgivningen tænkes at finde anvendelse i tilfælde, hvor der er tale om skærpende omstændigheder som grov eller gentagen organiseret handel.

En højere strafferamme i CITES-bekendtgørelsen for overtrædelse af reglerne om forbud mod handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter indebærer sammen med den foreslåede ændring af straffeloven i lovforslagets § 3, at strafferammen for denne type af overtrædelser kan bringes på niveau med andre europæiske lande, således at der ikke er risiko for, at Danmark som følge af lavere straf bliver transitland eller hjemsted for denne handel.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 1, i lov om jagt og vildtforvaltning bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om hold af vildt. Bemyndigelsen er udnyttet med Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 848 af 27. juni 2016 om hold af fugle i fangenskab (fugleholds bekendtgørelsen).

Det følger af § 3 i fugleholds bekendtgørelsen, at rovfugle og ugler af de arter, som fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, ikke må holdes i fangenskab, og at Miljøstyrelsen i særlige tilfælde kan gøre undtagelse herfra. Miljøstyrelsen kan kun meddele dispensation, hvis styrelsen finder det godtgjort, at fuglene er opdrættet i fangenskab i mindst 2. generation. Fuglene skal bl.a. være mærkede, og der kan udtages prøver af fuglene. Dispensationspraksis er meget restriktiv.

Det foreslås, at det tilføjes i bemyndigelsen i § 6, stk. 1, nr. 1, i lov om jagt og vildtforvaltning, at adgangen til at fastsætte regler om hold af vildt bl.a. omfatter regler om hold af rovfugle og ugler. Om baggrunden herfor henvises til afsnit 2.3.2 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen skal give hjemmel til, at ministeren kan ændre fugleholds bekendtgørelsen, så der åbnes for en begrænset udvidelse af adgangen til at etablere hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, der fremgår af fugleholds bekendtgørelsens bilag 1.

Bemyndigelsen forventes anvendt til at gennemføre en ligestilling af de private zoologiske anlæg, der er godkendt efter Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1397 af 2. december 2012 om zoologiske haver m.v., med de offentligt ejede eller støttede anlæg ved at undtage de private anlæg fra reglerne i fugleholds bekendtgørelsen på lige fod med de offentligt støttede eller ejede anlæg. Dette vil muliggøre nye hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, uden at det private zoologiske anlæg forudgående skal søge Miljøstyrelsen om dispensation hertil.

Det bemærkes for god ordens skyld, at en undtagelse for private zoologiske haver fra fugleholds bekendtgørelsens krav om tilladelse til etablering af nye hold af ikke hjemmehørende arter ikke kræver en lovændring, idet naturbeskyttelsesloven allerede indeholder hjemmel hertil.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler, hvorefter de falkonerer (dvs. personer, der lovligt holder en eller flere rovfugle og ved træning har opnået den fornødne kontrol over dem), der efter Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 1072 af 27. august 2018 om jagt og regulering ved brug af rovfugle, har opnået ret til at udøve jagt eller regulering af skadevoldende vildt med brug af rovfugle, kan få adgang til at etablere nye hold af hjemmehørende rovfugle, der er opdrættet i mindst 2. generation.

I overvejelserne om den konkrete udformning af de nærmere regler herom vil det indgå, at der skal etableres et regelværk, der er klart og enkelt at administrere og samtidig

giver den nødvendige beskyttelse. Der er således endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der fastsættes generelle regler om undtagelse fra det gældende forbud, en anmeldeordning eller en dispensationsordning. Det er hensigten at videreføre det gældende krav om indsendelse af ansøgning om dispensation, jf. bekendtgørelse om hold af fugle i fangenskab, indtil det eventuelt erstattes af en enklere ordning.

Hold af hjemmehørende rovfugle eller ugler i såvel de offentligt ejede eller støttede anlæg som i godkendte, private zoologiske anlæg samt falkonerers adgang til hold af hjemmehørende rovfugle vil fortsat være omfattet af reglerne i Bilag A til Rådets forordning nr. 338/97/EU af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed, EF-Tidende 1997, nr. L 61, s. 1, med senere ændringer, hvorefter dokumentation bl.a. for opdræt i fangenskab i 2. generation skal dokumenteres, for at Miljøstyrelsen kan udstede certifikat, samt være omfattet af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES).

Bemyndigelsen giver endvidere mulighed for at forenkle reglerne i fugleholds bekendtgørelsen, så der skabes mulighed for, at der kan etableres en hurtigere og mere smidig sagsbehandling af spørgsmål om hold af hjemmehørende rovfugle og ugler, jf. bilag 1 til fugleholds bekendtgørelsen.

Til § 3

Overtrædelse af CITES-regler (Washingtonkonventionen/CITES) ved ulovlig handel med truede dyr og planter samt dele og produkter heraf er i dag strafbelagt og fremgår af Miljø- og Fødevareministeriets bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed.

I straffeloven er der ikke i dag regler om overtrædelse af reglerne om ind- og udførsel af og handel med vilde dyr og planter og dele og produkter heraf. Der foreslås en ændring af straffeloven, hvorved der indføres en ny bestemmelse om straf af fængsel indtil 6 år, hvorefter ulovlig handel med dyre- og plantearter og dele og produkter af dyre- og plantearter under særligt skærpente omstændigheder kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen tilsigtes anvendt i de særligt grove tilfælde af handel med truede arter og produkter af truede arter, der har en sådan strafværdighed, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven frem for miljølovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse er en overbygning til straffebestemmelsen i § 10 i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES). Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Forslaget indebærer ikke en udvidelse af det straffbare område for handel med truede arter og produkter af truede arter efter bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES), men indebærer, at overtrædelser af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter under særligt skærpende omstændigheder vil kunne straffes med fængsel indtil 6 år.

Særligt skærpende omstændigheder kan navnlig være tilfælde, hvor der er tale om systematisk eller organiseret ulovlig handel med truede arter eller produkter af truede arter, og hvor der er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller hvor overtrædelserne har haft et betydeligt omfang.

Det er således et krav for at kunne ifalde strafansvar efter den foreslåede bestemmelse, at der enten er tale om systematisk eller organiseret handel med truede arter eller produkter af truede arter, og at der derudover er opnået eller tilsigtet en betydelig vinding, eller at der er tale om systematisk eller organiseret handel med truede arter eller produkter af truede arter, og at overtrædelserne har haft et betydeligt omfang.

Det vil afhænge af en konkret vurdering, om overtrædelserne skønnes at være af mere systematisk eller organiseret karakter. Ved vurderingen af, om der er tale om systematisk eller organiseret ulovlig handel med dyre- og plantearter eller dele eller produkter heraf, kan forløbet og omfanget af forudgående planlægning bl.a. indgå, ligesom det kan indgå i vurderingen, om overtrædelserne er begået af flere i forening eller i øvrigt er af professionel karakter.

Ved vurderingen af, om overtrædelserne har haft et betydeligt omfang, kan det bl.a. indgå, om der er sket salg af truede arter eller produkter af truede arter til et større antal personer, eller om der i øvrigt er begået et større antal overtrædelser.

Bestemmelsen forudsættes ikke udelukkende anvendt i tilfælde, hvor strafferammen i bekendtgørelse nr. 935 af 27. juni 2016 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handlen hermed (Washingtonkonventionen/CITES) ikke findes at være tilstrækkelig. Det forudsættes således, at den foreslåede bestemmelse i § 196 a skal anvendes i tilfælde, hvor forholdet skønnes at være så groft, at samfundets reaktion bør komme til udtryk ved anvendelse af straffeloven

frem for naturbeskyttelseslovgivningen. Dette gælder også, selvom den konkrete forskyldte straf fastsættes til mindre end fængsel i 2 år.

En skærpelse af straffen for ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter heraf vil være i overensstemmelse med det generelle samfundsmæssige syn på miljøkriminalitet, herunder at det er vigtigt at bevare og beskytte naturen, miljøet og dyrelivet. I den forbindelse bemærkes, at ulovlig handel med vilde dyr og planter og produkter af truede arter kan have langsigtede og alvorlige konsekvenser for naturen, miljøet og dyrelivet.

En strafferamme på op til 6 års fængsel vil give politiet bedre muligheder for at anvende efterforskningsskridt som f.eks. ransagning og aflytning. Disse efterforskningsskridt kan kun bringes i anvendelse, hvis retsplejelovens betingelser for det enkelte efterforskningsskridt er opfyldt.

Det er en betingelse for at ifalde straf efter den foreslåede bestemmelse, at lovovertrædelserne er begået forsætligt.

Strafmaksimum i den foreslåede bestemmelse er fængsel indtil 6 år, og forældelsesfristen følger de almindelige regler i straffeloven om forældelse.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2019.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område. For Grønland gælder en særlig kriminallov. Der er derfor ikke foreslået hjemmel til at sætte de strafferetlige dele af lovforslaget i kraft for Færøerne og Grønland.

Loven gælder endvidere ikke for Færøerne og Grønland, da hverken naturbeskyttelsesloven eller lov om jagt og vildtforvaltning gælder herfor.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 29. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads og anden færdsel på søterritoriet og efter anmodning fra vedkommende kommunalbestyrelser på vandløb og søer forbydes helt eller delvis.

Stk. 2. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om offentlighedens sejlads og anden færdsel på søer, der ejes af staten.

Stk. 3. I regler fastsat i medfør af stk. 1 og 2 kan ministeren fastsætte regler om, at inddragelse af offentligheden kan ske udelukkende ved digital annoncering.

§ 89. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der 1) overtræder

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

1) voldt skade på de interesser, som loven tilsigter at beskytte, jf. § 1 og § 2, eller fremkaldt fare derfor eller

2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes efter loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller for overtrædelse af bestemmelser i forordninger omfattet af § 71, stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2.

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 29 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen kan vedtage forskrifter, hvorefter ikkeerhvervsmæssig sejlads på havet med visse hurtigtsejlende fartøjer forbydes helt eller delvis i badesæsonen ved områder, som i en kommuneplan er udlagt til badeformål.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen offentliggør vedtagne forskrifter efter stk. 3.

Stk. 5. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter efter stk. 3, herunder om disses indhold, om straf, forudgående høring af politiet og inddragelse af offentligheden samt om offentliggørelse af vedtagne forskrifter, f.eks. ved skiltning eller på kommunalbestyrelsens hjemmeside.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

2. I § 29, *stk. 3*, der bliver stk. 6, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1, 2 og 5«.

3. I § 89, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »bestemmelser i reglerne«: »eller forskrifter udstedt i medfør af § 29, stk. 3«.

4. I § 89, *stk. 3*, indsættes som *3. og 4. pkt.*:

»For overtrædelse af forskrifter efter § 29, stk. 3, kan der alene fastsættes straf af bøde. For overtrædelse af bestemmelser i EU's forordning om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og de hertil knyttede kommissionsforordninger kan det dog under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år.«

§ 2

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 270 af 12. april 2018, som ændret ved § 4 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. § 6, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »vildt,«: »herunder rovfugle og ugler,«.

§ 6. Med henblik på at beskytte vildtet eller regulere udnyttelsen heraf kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, herunder forbud mod

- 1) udsætning, indfangning og hold af vildt,
- 2) handel med og besiddelse af vildt og dele heraf og
- 3) indsamling af, handel med og besiddelse af æg fra fuglevildt.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kontrol med og registrering af hold af vildt, herunder regler om, at ministeren uden retskendelse kan lade udtage prøver af individer af bestemte vildtarter.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 20. september 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 196 indsættes i *21. kapitel*:

»§ **196 a.** Med fængsel indtil 6 år straffes den, som under særligt skærpende omstændigheder gør sig skyldig i overtrædelse af lovgivningen om handel med vilde dyr og planter. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor overtrædelsen er af systematisk eller organiseret karakter, og

- 1) der er opnået eller tilsigtet betydelig vinding, eller
- 2) overtrædelsen har haft et betydeligt omfang.«